

# Instytut Pamięci Narodowej - Warszawa

<https://warszawa.ipn.gov.pl/waw/aktualnosci/71602,Panel-dyskusyjny-I-pielgrzymka-1979-punkt-wyjscia-do-budowania-idei-jednosci-i-integracji-europejskiej-i-i.html>  
23.04.2024, 09:44

## Panel dyskusyjny „I pielgrzymka 1979 - punkt wyjścia do budowania idei jedności i integracji europejskiej” - Warszawa, 28 maja 2019

28 maja 2019 r. w Centrum Myśli Jana Pawła II w Warszawie odbył się panel dyskusyjny pt. „I pielgrzymka 1979 - punkt wyjścia do budowania idei jedności i integracji europejskiej” z udziałem ks. prof. Jacka Grzybowskiego i dr. Pawła Machalskiego. Spotkanie poprowadził Andrzej Brzeziecki.

Partnerem wydarzenia był Instytut Pamięci Narodowej Oddział w Warszawie.

W niepublikowanym przemówieniu (5 czerwca na Zamku Królewskim odbędzie się prezentacja książki z przemówieniem i jego krytycznym opracowaniem) do Rady Głównej Episkopatu Polski, wygłoszonym na Jasnej Górze 5 czerwca 1979 r. Jan Paweł II mówił: „Cały Zachód jest obciążony kompleksami, wielorakimi kompleksami. Jest w pewnym sensie ideologicznie rozłożony. Zaczyna się obecnie trochę wydobywać. Myślę, że cała ta inicjatywa Parlamentu Europejskiego, jednoczenia się Europy jest po to, żeby się z tego kompleksu wydobyć”. W swoich słowach Jan Paweł II odniósł się do pierwszych bezpośrednich i powszechnych wyborów do Parlamentu Europejskiego, które odbywały się w dniach 7-10 czerwca 1979 r.

Zdaniem dr. Andrzeja Grajewskiego tezę o braku odporności Zachodu na przeciwstawienie się ofensywie krajów komunistycznych kard. Karol Wojtyła stawiał



już wcześniej, m.in. na podstawie własnych doświadczeń z czasów młodości oraz późniejszych kontaktów z zachodnimi hierarchami i intelektualistami.

Warto też odnotować, iż w trakcie audyencji dla członków Parlamentu Europejskiego 5 kwietnia 1979 r. Jan Paweł II zachęcał do budowania coraz większej jedności Europy i przekraczania własnych partykularyzmów. Zadawał też aktualne do dziś pytania; „W jaki sposób można by dojść do szeroko pojętego braterstwa, bez utraty wartościowych własnych tradycji danego kraju czy regionu? W jaki sposób można by rozbudowywać struktury koordynujące, bez zmniejszania odpowiedzialności własnej struktur podstawowych lub pośrednich? W jaki sposób można by pozwolić jednostkom, rodzinom, wspólnotom miejscowym, narodowościom realizować ich prawa i obowiązki w obrębie Wspólnoty Europejskiej, ukierunkowanej ku reszcie świata oraz ku krajom biednym, mając na względzie szeroko pojmowane dobro wspólne w celu osiągnięcia większej harmonii?”.